

En dan begint de dood van de herinnering aan jou...

...

Om te beginnen heerst in allen opluchting Na de ietwat vervelende tragedie van je ster-ven...

...

Dan, van dag tot dag, worden de gesprekken opgewekter

En het alledaagse leven neemt zijn plaats weer in.

...

Dan...van lieverlee, ben je opeens vergeten!

'HIJ' houdt het mes nog steeds tegen zijn borst gedrukt.

Plots geeft 'HIJ' het mes aan 'ZIJ'.

'ZIJ' is teleurgesteld door zijn houding.

'ZIJ' duwt het mes van zich weg.

Het mes valt op de grond en breekt.

HIJ

Gebroken is de toverspiegel waarin ik mij zag zoals ik was

'HIJ' raapt de stukjes op.

Geeft een stukje aan 'ZIJ'.

Chocolaatje?

...

Heus, er is op de wereld niet meer metafysi- ca dan die chocolaatjes.

'ZIJ' neemt de chocolade niet aan.

'HIJ' eet er zelf van.

ZIJ

Dood ben je reeds, dood voor jouw uur.

...

...

Je ging het land op vol grote plannen.

Maar daar vond je alleen gras en bomen.

En als er mensen waren, waren die net als de anderen.

...

...

Genie?

Op dit moment wanen honderdduizend brei- nen zich in 'droom genie

als jij,

En de geschiedenis zal er, wie weet?, niet één vermelden,

...

In hoeveel zolderkamers en niet-zolderka- mers op de wereld

zitten niet op dit moment genieën-voor-zich- zelf te dromen?

Hoeveel verheven, nobele, lucide aspiraties

Ja, waarlijk verheven, nobel en lucide

En wie weet realiseerbaar,

zullen nooit het werkelijke zonlicht zien noch oren om te horen vinden?

De wereld is voor wie geboren wordt haar te veroveren

En niet voor hem die droomt dat hij haar kan veroveren.

Je hebt meer gedroomd dan Napoleon heeft verricht!

HIJ

(neemt een ander stukje chocolade van de grond)

Gebroken is de toverspiegel...

En in elk noodlotsscherf zie ik nu slechts een stuk van mij...

een stuk van u...

een stuk van mij...

...

(laat de chocolade smelten in zijn mond)

Mijn kinderjaren...

Zo angstig verloren...

...

God zou ik moeten zijn...

'ZIJ' verzamelt de stukjes chocolade op de grond en geeft ze aan 'HIJ'.

ZIJ

Weer droom je...Eet die chocolaatjes...

Eet op!

(dwingend)

Eet op!!

En laat de rest maar komen als het komt, of komen moet, of anders

komt het niet!

HIJ

(onder druk, angstig)

Alleen op de verlaten kade, op deze zomer- morgen

Kijk ik in de richting van de zee.

Kijk ik naar het onbegrensde,

Kijk ik, en zie met welgevallen hoe,

Klein, zwart en duidelijk, een pakketboot bin- nenvaart.

...

...

En ik...

wacht op de kade...

gehoorzaam aan een indirecte opdracht.

...

...

ZIJ

(tegen Celliste)

Nu!

Celliste begint te spelen.

ZIJ

Ultimatum:

...

Ik zal een kille drang tot misdaden stimule- ren.

Tot een inquisitie zonder het excuus van het geloof.

Misdaden zonder motief, zelfs niet dat van kwaadaardigheid of drift.

Begaan in koelen bloede zelfs niet om te pijn- nigen zelfs niet om kwaad

te doen.

Zelfs niet tot vermaak maar slechts als tijd- verdrijf

Enkel om het zoet genot verfoeilijke misda- den te bedrijven en er,

niets bijzonders aan te vinden.

Te zien lijden tot het punt van waanzin en van dood door pijn zonder het ooit zover te laten komen.

'HIJ' wil haar geloven.

HIJ

I shall build thee a statue that will be

to be the continued future evidence

of thy love and thy beauty and the sense

that beauty giveth to divinity.

This picture of love will bridge the ages

It will loom white out of the past and be eter- nal

like a Roman victory

Love, love, my love!

Thou art already my God

My love, my love, my God-love

Let me kiss on thy hot lips now immortal.

ZIJ

Kus met enterhaken, zwepen, vleselijke ra- zernij,

Jouw blijde, vleselijke angst mij te behoren

Jouw masochistische verlangen jou te geven

aan mijn woede

Object te zijn, inert en voelend, van mijn om- nivore wereld!

Celliste begint vals te spelen.

Ze heeft blijkbaar moeilijkheden met de tek- sten.

HIJ

Ik wil met u meegaan, ik wil met u mee- gaan...

...

(tot zichzelf)

maar mijn verbeelding weigert mij te vol- gen...

...

...

Ik dwing mijzelf

Ik dwing mijzelf

...

...

Nog eenmaal...

Nog eenmaal...

...

Gehoorzaam aan de wet die dwingt

En stenen en mensen gebiedt

Heb ik een algemeen instinct

En voel ik...wat ik voel.

...

Ik voel teveel.

...

...

HIJ

Dwing mij

Verneder mij en sla mij

Maak mij tot uw slaaf, uw ding

En dat uw minachting voor mij mij nooit ver- late...

Onderwerp mij zoals wie een hond trapt tot hij dood is...

...

...

Celliste is gestopt met spelen, totaal uit het lood geslagen.